

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7782/2025
10.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији су пуномоћници Милош Радојевић и Александар Милуновић, адвокати из ..., против туженог ДОО ФСС „Врбак“ Лапово, са седиштем у Лапову, чији је законски заступник Амир Муџазиновић, ради повреде права личности, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3467/24 од 16.01.2025. године, у седници одржаној 10.12.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3467/24 од 16.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу П 101/24 од 11.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да суд утврди да је тужени Друштво са ограниченом одговорношћу ФСС „Врбак“ Лапово, радом обраде података личности – откривање преносом података о личности без обавештавања и сагласности тужиље уступио податке, име и презиме, адресу и пребивалиште, ЈМБГ тужиље, чиме је повредио одредбу члана 21. и 24. Закона о заштити података о личности – права на информисање. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да су обавезе туженог да изврши брисање података тужиље и то име и презиме, адресу и пребивалиште, ЈМБГ у смислу одредбе члана 30. Закона о заштити података о личности. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженом плати трошкове парничног поступка од 54.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде, што ако не у чини у том року дужна је на овај износ платити законску затезну камату од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3467/24 од 16.01.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и пресуда Вишег суда у Крагујевцу П 101/24 од 11.09.2024. године, потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка, као неосновани.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је имао потраживање према тужили по основу накнаде за коришћење услуге скупљања отпада. Тужени је привредно друштво којем је у складу са одлуком Скупштине Општине Баточина од 10.09.2009. године и уговором о сакупљању отпада од 18.03.2008. године, који је измењен и допуњен 03.12.2012. године, поверено обављање делатности скупљања кућног и комуналног отпада на територији Општине Баточина. Тужени је као уступилац са привредним друштвом ODM Collections ДОО Београд као пријемником, закључио уговор о цесији који је солемнизован код јавног бележника Леле Ђулафић из ... под бројем ОУП-I: 6200-2022 дана 08.12.2022. године, а чији је предмет пренос потраживања које уступилац има према својим дужницима, крајњим корисницима физичким или правним лицима на основу доспелих а неисплаћених накнада за скупљање комуналног отпада. Предмет уступања је било и потраживање према тужили у овом спору, а по истом основу (неплаћене накнаде за услугу скупљања отпада). Тужила је од стране пријемника потраживања обавештена о уступању потраживања обавештењем о промени повериоца број 1607670 од 03.04.2023. године.

При овако утврђеном чињеничном стању, првостепени суд закључује да Законом о заштити података о личности као посебним прописом који уређује заштиту података о личности није прописана могућност правне заштите тужбом којом ће се истаћи захтев за утврђење да је руковалац радњом обраде података о личности уступио личне податке тужиле без обавештења и сагласности тужиле трећем лицу, те да је тиме повредио право на информисање из члана 21. и 24. Закона о заштити података о личности. Таква тужба по својој правној природи представља тужбу за утврђење чињеница, која тужба је сходно члану 194. став 3. ЗПП дозвољена само уколико је то предвиђено законом или другим прописом. Имајући у виду да члан 84. Закона о заштити података о личности не предвиђа такав вид правне заштите, тужба са напред наведеним захтевом сматра се недозвољеном. Због тога је тужбени захтев тужиле одбијен, јер тужба није одбачена у фази претходног испитивања. Како се питање оцене незаконитог поступања у смислу члана 21. и 24. Закона о заштити података о личности појавило као претходно питање у погледу основаности тужбеног захтева тужиле да се тражи и изврши брисање података о личности у смислу члана 30. Закона о заштити података о личности, то је тужбени захтев и у том делу одбијен, јер је сврха обраде података од стране туженог иста као она за коју су подаци прикупљени.

Другостепени суд је у свему прихватио правну аргументацију првостепеног суда. Додатно је закључио да је тужени законито вршио обраду података о личности и да је испуњен услов прописан чланом 12. став 1. тачка 5. Закона о заштити података о личности и да је обрада била неопходна у циљу обављања послова у јавном интересу, односно извршењу законом прописаних овлашћења руковоца, о чему је реч у

конкретном случају, а ради наплате потраживања од стране ДОО ФСС „Врбак“ Лапово коме је у обављању послова у јавном интересу поверена наплата накнада за скупљање отпада у смислу одредбе члана 2. став 1. тачка 4. и члана 13. став 1. Закона о комуналним делатностима.

Адвокатска канцеларија Вуковић и партнери је имала својство обрађивача, која је вршила обраду података тужиље у име руковоаца, те у том смислу нису повређене одредбе члана 45. став 8. Закона о заштити података о личности.

Врховни суд налази да се неосновано ревизијом тужиље указује да су нижестепени судови погрешно применили материјално право.

Према члану 436. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да поверилац може уговором закљученим са трећим пренети на овога своје потраживање, изузев оног чији је пренос забрањен законом или које је везано за личност повериоца, или које се по својој природи противи преношењу на другога.

Чланом 438. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да за пренос потраживања није потребан пристанак дужника, али је уступилац дужан да обавести дужника о извршеном уступању.

Дужник је обавештен о извршеном уступању и то дописом пуномоћника новог повериоца – обавештењем о промени повериоца број 1607670 од 03.04.2023. године.

Законом о заштити података о личности није прописана могућност правне заштите тужбом којом ће се истаћи захтев за утврђење да је руковалац радњом обраде података о личности уступио личне податке без обавештавања и сагласности тог лица (трећем лицу), те да би тиме било повређено право на информисање из члана 21. и 24. Закона о заштити података о личности. Туженом је било поверено сакупљање отпада на основу одлуке Скупштине Општине Баточина од 10.09.2009. године и уговором од 18.03.2008. године, који је измењен и допуњен 03.12.2012. године. Потраживање према тужиљи односи се на неисплаћене накнаде за сакупљање комуналног отпада, а то потраживање тужени је сходно одредбама Закона о облигационим односима пренео на привредно друштво ODM Collections ДОО Београд као пријемника. Уговор је оверен код јавног бележника дана 18.12.2022. године. Члан 21. и 24. Закона о заштити података о личности ближе регулише права лица на која се подаци о заштити података о личности односе.

Према члану 30. Закона о заштити података о личности (став 1.) прописано је да лице на које се подаци односе има право да се његови подаци о личности избришу од стране руковоаца. Према ставу 4. цитираног закона лице на које се подаци односе подноси захтев за остваривање права из става 1. овог члана руковоац. Међутим, према ставу 5. цитираног закона, прописано је да се ставови 1. до 3. овог члана не примењују у мери у којој је обрада неопходна због подношења, остваривања или одбране правног захтева (тачка 5.).

Предметна обрада података везано за личност тужље извршена је у циљу остваривања права (наплата потраживања за неплаћену накнаду за сакупљање комуналног отпада). Без обраде назначених података и уступања истих пријемнику потраживања, била би онемогућена могућност наплате тог потраживања и пренос

потраживања не би имао своју сврху. Обрада и уступање тих података није учињена злонамерно или из неких других разлога. Тужила је уредно обавештена о уступању потраживања обавештењем од 03.04.2023. године. При томе, Адвокатска канцеларија Вуковић је радила у име пријемника потраживања и иста је обавестила тужилу о преносу потраживања (цесији), па се може сматрати да су испуњени услови из одредбе члана 438. став 1. Закона о облигационим односима. Правилно је закључено да тужила у току поступка у смислу члана 231. ЗПП није доказала да постоји повреда права на личност, јер је обрада предметних података који се односе на личност тужиле извршена у свему у складу са одредбама Закона о заштити података о личности у смислу члана 45. став 1. Закона. Стога се наводи из ревизије не могу прихватити као основани, (а који наводи су углавном истицани у поступку по жалби, и које је другостепени суд правилно ценио).

Правилна је одлука суда о трошковима поступка.

Имајући у виду изнето, на основу члана 414. став 1. ЗПП Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**